

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **F., s. r. o.**, L.Z., IČO: X., zastúpeného Mgr. I.K., advokátom, V.N. proti žalovanému: **P., s. r. o.**, B.T., IČO: X., zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. L.M., s. r. o., M.N., IČO: X., **o zaplatenie 1 643,39 eur s príslušenstvom**, vedenej Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 15Cb 70/2010, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 15Cob 256/2010-68 zo dňa 9. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému na účet právneho zástupcu trovy dovolacieho konania vo výške 94,51 eur.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom, č. k. 15Cb 70/2010-45 zo dňa 08.09.2010 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 643,39 eur s 9% ročnými úrokmi z omeškania od 03.02.2009 do zaplatenia a zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 038,70 eur titulom trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1 643,39 eur s 9% ročnými úrokmi z omeškania od 03.02.2009 do zaplatenia z dôvodu neuhradenia faktúr č. 37/2009 a č. 38/2009, ktorými vyúčtoval žalovanému kúpnu cenu dodaného tovaru. Súd prvého stupňa mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu kúpnych zmlúv podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka s tým, že žalobca ako predávajúci dodal žalovanému ním objednaný tovar. Túto skutočnosť mal

preukázanú aj napriek tomu, že žalovaný nepodpisoval dodacie listy, a to z faktúr, ktorých zaplata sa žalobca domáhal. Žalovaným namietanú stratu pečiatky považoval súd prvého stupňa za účelovú, pretože žalovaný nenahlásil jej krádež. Prevzatie tovaru žalovaným bolo bežným spôsobom realizované tak, že v kolónke odberateľ dal žalovaný svoju pečiatku. Tento spôsob potvrdenia prevzatia tovaru vyplýval aj zo spisu, sp. zn. 14Cb 122/2010. Súd prvého stupňa nepovažoval za preukázané, že žalovaný splnil svoj záväzok zo zmlúv a že zaplatil žalobcovi kúpnu cenu. Žalobcom uplatnený nárok považoval súd prvého stupňa za dôvodný a v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka priznal žalobcovi aj úroky z omeškania. O náhrade trov rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

Krajský súd v Nitre na odvolanie žalovaného rozsudkom, č. k. 15Cob 256/2010-68 zo dňa 09.03.2011 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 860,16 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že sa nestotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa vychádzajúcim zo zisteného skutkového stavu, nakoľko v prípade uzavretia kúpnej zmluvy v zmysle ustanovenia § 409 Obchodného zákonníka musí byť jednoznačne preukázané splnenie záväzku predávajúceho dodať kupujúcemu hnutelnú vec - tovar, čo je následne primárnou podmienkou na vznik povinnosti kupujúceho zaplatiť kúpnu cenu. Zo zisteného skutkového stavu nie je možné vyvodiť jednoznačný právny záver o tom, že medzi účastníkmi konania došlo k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy, resp. že žalobca dodal ním špecifikovaný tovar, uvedený v podanej žalobe. Samotná pečiatka, bez jej potvrdenia oprávnenou osobou na faktúre, bez súčasnej existencie prípadného dodacieho listu, nemôže preukazovať prevzatie tovaru žalovaným, a teda pokiaľ žalobca v tomto konaní nepredložil žiaden iný dôkaz o dodaní tovaru, je možné dospieť k záveru, že žalobca v tomto konaní neunesol dôkazné bremeno o preukázaní dôvodnosti ním uplatneného nároku, a preto odvolací súd považoval žalobu za nedôvodnú. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1, 2 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 03.05.2011.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Uvedol, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k uvedenej veci. Odvolací súd konal a rozhodol aj napriek tomu, že právny

zástupca žalobcu telefonicky ospravedlnil svoje meškanie na pojednávanie z dôvodu dopravnej zápchy. Ďalej uviedol, že nesúhlasí s právnym názorom a právnym posúdením veci odvolacím súdom a trvá na tom, že žaloba bola podaná oprávnene. Žiada, aby dovolací súd dovolaniu vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

K dovolaniu sa vyjadril žalovaný, podľa ktorého je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vecne správny a vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu. Žalobcovi nebola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané dňa 28.10.2010 a pojednávanie sa konalo až 09.03.2011. Žalobca mal dostatočne dlhú dobu na zaujatie stanoviska. Žalovaný ďalej vo vyjadrení uviedol, že právny zástupca žalobcu dôvody nedostavenia sa na pojednávanie včas žiadnym spôsobom nezdokladoval, ani ich žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaný tiež poukázal na ustanovenie § 238 ods. 5 O. s. p., podľa ktorého dovolanie žalobcu nie je prípustné. Navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol a zaviazal ho na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O. s. p./ po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania v zákonom stanovenej lehote /§ 240 ods. 1 O. s. p./, skúmal, či smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno v zmysle § 236 a nasl. O. s. p. napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne uvedených v § 237 písm. a/ až g/ a v prípadoch, uvedených v § 238 O. s. p. V odseku 5 § 238 však zákon vylučuje prípustnosť dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu aj v prípade, ak by predpoklady prípustnosti uvedené v odsekoch 1/ až 3/ boli splnené. Podľa tohto ustanovenia dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

V predmetnej veci začalo konanie na súde prvého stupňa dňom 17.06.2009 a jeho predmetom bolo zaplatenie sumy 1 643,39 eur. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde, ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.02.2008, je suma mesačnej minimálnej mzdy od účinnosti tohto zákona vo výške 8 100 Sk, t. j. 270 eur. Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom na výšku žalobcom uplatnenej pohľadávky a zákonom stanovenú

výšku minimálnej mzdy pre rozhodné obdobie nie je v zmysle citovaného ustanovenia § 238 ods. 5 O. s. p. dovolanie v predmetnej veci prípustné.

Dovolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu, podľa ktorej mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže odvolací súd mu neumožnil vyjadriť sa k veci.

Ako vyplýva z obsahu spisu, odvolanie žalovaného bolo žalobcovi, zastúpenému právnym zástupcom, doručené dňa 08.11.2010. K odvolaniu sa žalobca písomne nevyjadril, pojednávania stanoveného odvolacím súdom na deň 09.02.2011 sa nezúčastnil a s poukazom na zdravotné dôvody požiadal o jeho odročenie. Na ďalšie pojednávanie, stanovené na 09.03.2011, sa dostavil po jeho skončení, čo odôvodnil problémami v doprave. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nemožno dospieť k záveru, že v odvolacom konaní bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom v dôsledku faktickej činnosti súdu, ktorá by bola v rozpore s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku.

Dovolací súd preto dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. Úspešnému žalovanému priznal náhradu trov dovolacieho konania vo výške 94,51 eur /jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k dovolaniu podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z./.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2012

JUDr. Viera Pepelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová